



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 22 gusht 2014
Nr. ref.: RK 704/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI67/14

Parashtrues

Muharrem Sopa

Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 59/2013, të 23 tetorit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është z. Muharrem Sopa nga Suhareka.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 59/2013, i 23 tetorit 2013, të cilin parashtruesi i kërkesës e ka pranuar më 5 dhjetor 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, për të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon se ia ka shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutën e Kosovës, sipas nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm].

Baza juridike

4. Neni 113.7 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), neni 47 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe rregulli 56 i Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 2 prill 2014, parashtruesi e dërgoi përmes postës kërkesën në Gjykatën Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 6 prill 2014, Kryetari, me Vendimin NR. GJR. KI67/14, caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, Kryetari, caktoi Kolegin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Enver Hasani.
7. Më 23 maj 2014, Gjykata kërkoi nga parashtruesi i kërkesës autorizimin për përfaqësuesin e tij dhe vendimet gjyqësore që mungonin në dokumentacionin e paraqitur nga parashtruesi. Në afatin e kërkuar, Gjykata nuk mori ndonjë përgjigje nga parashtruesi i kërkesës.
8. Më 23 maj 2014, Gjykata Supreme u njoftua për regjistrimin e kërkesës dhe iu dërgua një kopje e kërkesës.
9. Më 23 maj 2014, Gjykata i dërgoi Gjykatës Themelore në Prizren, Dega në Suharekë, njoftimin për regjistrimin e kërkesës, duke kërkuar me këtë rast edhe dokumentacionin shtesë lidhur me rastin.
10. Më 28 maj 2014, Gjykata pranoi nga Gjykata Themelore në Prizren, Dega në Suharekë, dokumentacion shtesë të kërkuar mbi bazën e të cilit u vërtetua data e pranimit të aktgjykimit të Gjykatës Supreme nga parashtruesi i kërkesës.
11. Më 26 qershor 2014, gjyqtari Kadri Kryeziu njoftoi me shkrim Gjykatën për mospjeshëmarrjen e tij në seancat shqyrtyuese për periudhën qershor-korrik 2014, duke pritur vendimin e Gjykatës përkitazi me pretendimet e ngritura ndaj tij.

12. Më 1 korrik 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe i paraqiti Gjykatës rekomandimin për papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

13. Më 13 tetor 2000, Gjykata Komunale në Suharekë nxori Aktgjykimin C. nr. 85/2000, me të cilin padinë e parashtruesit, të paraqitur së bashku me kolegut e tij të punës, J. B., për kthim në vendin e punës këshilltar pedagogjik në Komunën e Suharekës, e ka refuzuar si të pabazuar.
14. Më 2 prill 2001, Gjykata e Qarkut në Prizren nxori Aktvendimin Ac. nr. 100/2000, me të cilin aprovoi si të bazuar ankesën e parashtruesit dhe kolegut të tij të punës, J. B., prishi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Suharekë, C. nr. 85/2000, dhe lëndën e ktheu në rivendosje në gjykatën e shkallës së parë.
15. Më 14 maj 2002, Gjykata Komunale në Suharekë, me Aktgjykimin C. nr. 205/202, përsëri e refuzoi si të pabazuar padinë e parashtruesit, me arsyetimin e mungesës së legjitimitetit pasiv të palës së paditur – Komunës së Suharekës.
16. Më 18 dhjetor 2003, Gjykata e Qarkut në Prizren përsëri e aprovoi ankesën e të autorizuarit të parashtruesit dhe prishi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Suharekë, C. nr. 205/2002, duke e kthyer lëndën për rivendosje prapë në gjykatën e shkallës së parë.
17. Më 25 tetor 2011, Gjykata Komunale në Suharekë nxori Aktgjykimin C. nr. 153/06, me të cilin e refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e paraqitur nga parashtruesi dhe nga paditësi i dytë, J. B., për kthim në punë në Drejtorinë e Arsimit të Komunës së Suharekës.
18. Në arsyetimin e këtij aktgjykimi, në pjesën që i dedikohet parashtruesit të kërkesës, Gjykata Komunale ka theksuar: *“Gjykata ne bazë te provave te administruara gjeti se kërkespadija e paditësit te pare duhet te refuzohet si e pabazuar dhe se vendimi i te paditures mbi ndërprerjen e mardhenjes se punës, nuk është i kundërligjshëm pasi qe janë plotësuar kushtet nga neni 75 parag. 2 pika 3 i Ligjit mbi te drejtat themelore nga mardhenja e punës (i aplikushem sipas rregullores se UNMIK-ut) ku thuhet se puntorit mardhenja e punës i nderpritet pa pëlqimin e tij nese nga puna ka munguar 5 dite pa nderprer”.*
19. Më 5 nëntor 2012, Gjykata e Qarkut në Prizren, me Aktgjykimin Ac. nr. 528/2011, ka refuzuar si të pabazuar ankesën e përbashkët të parashtruesit dhe J. B. dhe ka vërtetuar Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Suharekë, C. nr. 153/06, të 25 tetorit 2011 duke “*i pranuar në tërësi konstatimet faktike dhe qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë me rastin e vendosjes sipas ankesës së paditësve*”.
20. Kundër këtij aktgjykimi, në afat ligjor, parashtruesi i kërkesës ka paraqitur revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës civile dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.

21. Më 22 tetor 2013, Gjykata Supreme e Kosovës, duke vendosur sipas kërkesës për revizion, nxori Aktgjykimin Rev. nr. 59/2013, me të cilin e refuzoi si të pabazuar revizionin e paraqitur nga parashtruesi, duke theksuar, ndër të tjera, në arsyetimin e aktgjykimit se "gjykatat e instancës më të ulët, ne baze te gjendjes faktike te vërtetuar drejt dhe në mënyrë te plotë, i kanë zbatuar drejt dispozitat e procedurës kontestimore dhe te drejtë të materiale kur kane gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e pabazuar, meqë Drejtoria e Arsimit e Komunës së Suharekës është themeluar sipas Rregullores së UNMIK-ut 2000/45 dhe se e njëjta nuk ka pasur bazë ligjore ti bartë obligimet e Entit Pedagogjik, pasi që i njëjti organ në sistemini e ri arsimor nuk ekziston e as vendi i punës këshilltar pedagogjik pranë kësaj drejtorie".

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

22. Parashtruesi i kërkesës ka pretenduar se aktgjyki i Gjykatës Supreme ia ka shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutë, sipas nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], duke theksuar se kjo e drejtë mbrohet edhe me Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut.
23. Parashtruesi ka kërkuar që Gjykata t'i anulojë të gjitha vendimet e gjykatave të rregullta dhe ta aprovojë si të bazuar kërkesën e tij.

Pranueshmëria e kërkesës

24. Për të gjykuar për kërkesën e parashtruesit, Gjykata paraprakisht vlerëson nëse pala i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të parapara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
25. Lidhur me këtë i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, ku përcaktohet:
- "Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj".*
26. Gjykata konstaton se vendimi i fundit lidhur me rastin është Aktgjyki i Gjykatës Supreme, Rev. nr. 59/2013, i 22 tetorit 2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 5 dhjetor 2013, ndërsa parashtruesi kërkesën e dërgoi përmes postës në Gjykatë, më 2 prill 2014, që do të thotë se ai e ka dorëzuar kërkesën në Gjykatë në pajtim me kërkesat e nenit 113.7 të Kushtetutës dhe brenda afatit të parashikuar me nenin⁴⁹ të Ligjit.
27. Gjykata vëren që parashtruesi e konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 59/2013, të 22 tetorit 2013, me të cilin iu refuzua si e pabazuar kërkesa për revizion e paraqitur kundër Aktvendimit Ac. nr. 528/2011 të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, të 5 nëntorit 2012, por në të njëjtën kohë kërkon nga Gjykata edhe anulimin e të gjitha vendimeve të tjera gjyqësore të nxjerra para këtij aktgjykimi.
28. Sa u përket pretendimeve të parashtruesit për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, me aktgjykin përfundimtar të gjykatës Supreme, Gjykata përkujton se nenit 31 i Kushtetutës [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] përcakton:

“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj”.

[...]

29. Lidhur me sa u tha më sipër, Gjykata thekson se parashtruesi vetëm ka potencuar shkeljen e kësaj dispozite kushtetuese, por nuk ka ofruar asnjë provë të vetme për mënyrën dhe për natyrën e shkeljes së saj. Gjykata konsideron se vetëm përshkrimi i thjeshtë i dispozitave të Kushtetutës dhe pretendimi se ato janë shkelur, pa paraqitur fakte për mënyrën e shkeljes, pa përcaktuar rr Ethanat, pa specifikuar veprimet e autoritetit publik që bien në kundërshtim me gjykimin e drejtë e të paanshëm, nuk janë bazë e mjaftueshme për të bindur Gjykatën se ka pasur shkelje të Kushtetutës apo të KEDNJ-së lidhur me një proces të rregullt dhe të paanshëm.
30. Gjykata, duke bërë shqyrtimin e kërkesës së parashtruesit dhe të faktave të paraqitura me kërkesën, gjeti se në të gjitha fazat e procesit gjyqësor, ankesat e parashtruesit kanë qenë të karakterit ligjor dhe asnjëherë e në asnjë fazë të natyrës kushtetuese apo të shkeljes eventuale të të drejtave të njeriut të mbrojtura me Kushtetutë, të cilat për herë të parë janë ngritur në Gjykatën Kushtetuese, gjë që Gjykatën e shpie të konkludojë se në të vërtetë parashtruesi është i pakënaqur me rezultatin përfundimtar të gjykimit të rastit të tij.
31. Gjykata më tej konstaton se ajo nuk është gjykatë e faktit, nuk gjykon si gjykatë e shkallës së katërt dhe nuk është thjesht një instance më tepër gjyqësore. Gjykata në parim nuk gjykon faktin nëse gjykatat e rregullta drejt dhe në mënyrë të plotë e kanë konstatuar gjendjen faktike, apo nëse si në rastin konkret punësimi i parashtruesit ishte ndërprerë në bazë ligjore apo joligjore, sepse kjo është kompetencë e gjykatës së rregullt. Për Gjykatën janë thelbësore çështjet prej ekzistimit të cilave varet vlerësimi për shkelje eventuale të të drejtave kushtetuese dhe jo çështjet qartazi ligjore që kryesisht kanë qenë fakte të paraqitura nga parashtruesi (shih, *mutatis mutandis*, i.a., *Akdivar kundër Turqisë*, 16 shtator 1996, R.J.D, 1996-IV, para. 65).
32. Megjithatë Gjykata vëren se lidhur me pretendimet e parashtruesit, Gjykata Supreme në Aktgjykimin e saj qartë kishte theksuar se ”*kërkesëpadia e paditësit është e pabazuar, sepse Drejtoria e Arsimit e Komunës së Suharekës është themeluar bazuar në rregulloren e UNMIK-ut 2000/45 dhe ajo nuk kishte bazë ligjore për të transferuar obligimet e Institutit pedagogjik*”. Në këto rrethana Gjykata konstaton se aktgjykimi është i arsyetur mirë dhe nuk bëhet fjalë për asnjë lloj arbitrariteti.
33. Gjykata rikujton se fakti i thjeshtë që parashtruesit janë të pakënaqur me rezultatin e rastit, nuk mund t'u shërbejë atyre si e drejtë që të ngrenë një kërkesë të argumentueshme për shkelje të dispozitave të Kushtetutës (shih,

mutatis mutandis, Aktgjykimi i GJEDNJ-së, kërkesa Nr. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, ose aktvendimi i Gjykatës Kushtetuese, rasti KI128/12, i 12 korrikut 2013, i parashtruesit *Shaban Hoxha*, në kërkesën për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 316/2011).

34. Në këto rrethana, Gjykata konstaton se faktet e paraqitura nga parashtruesi në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e së drejtës kushtetuese për gjykim të drejtë e të paanshëm, andaj nuk mund të konstatohet se kërkesa ishte e bazuar dhe në përputhje me rregullin 36, paragrafi 2, pika b, prandaj ajo gjeti se kërkesën duhet ta refuzojë si qartazi të pabazuar dhe ta deklarojë të papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, nenit 20 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese, dhe të rregullit 56 të Rregullores së punës, Gjykata Kushtetuese, më 1 korrik 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve, dhe ta publikojë këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese;
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

